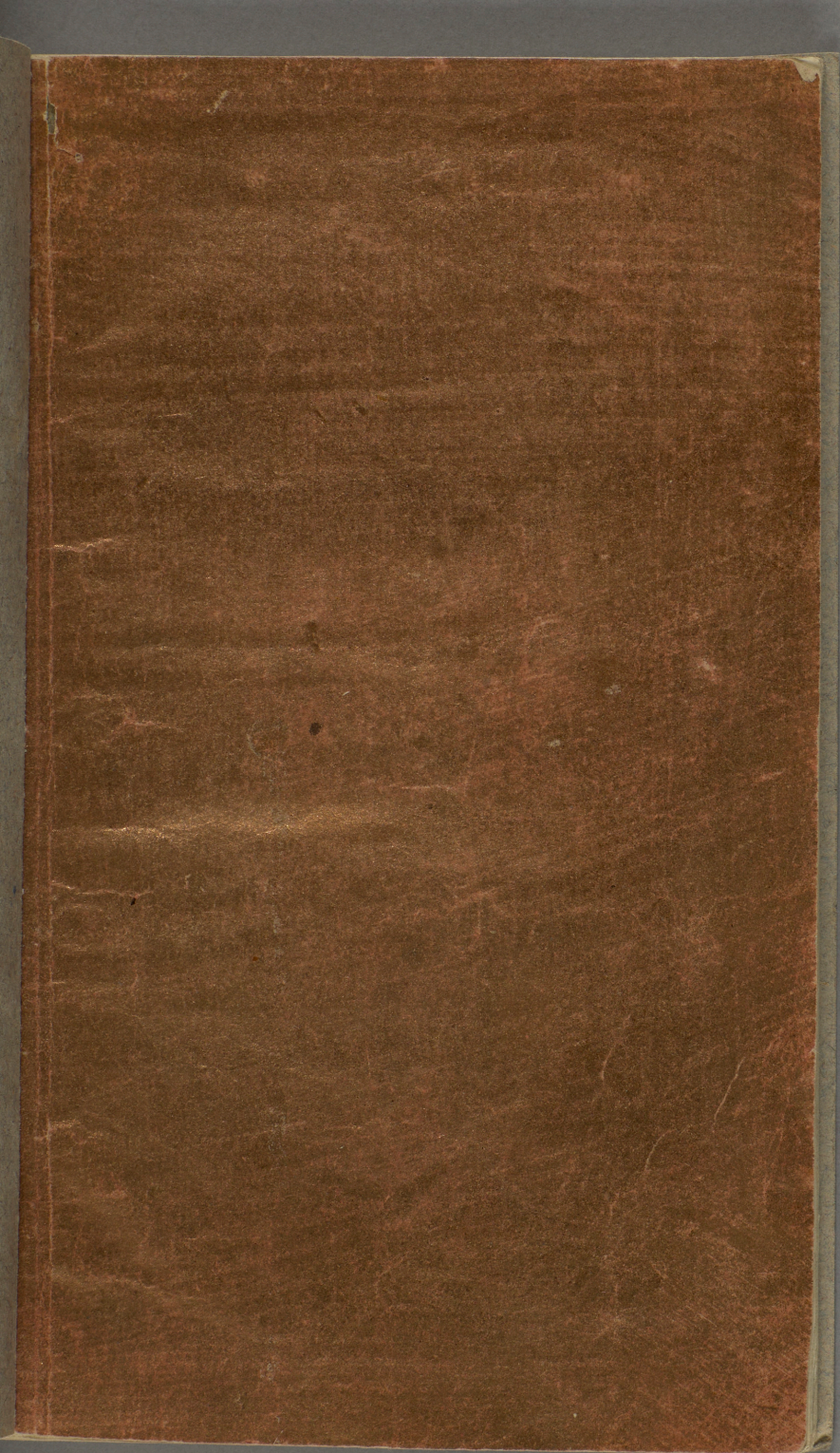

Raton och Rosette, eller Den segrande kärleken. Lyrisk comédie-pastorale i ...

Envallsson, Carl Magnus,

1700-1829 81 Fa Br.

Tit. V.

Drawn

(B.)

1700° - 1829

Ex. A.

Geo. Wise Penborg.

Raton och Rosette,
eller
Den Segrande Kärleken.

170

RATON OCH ROSETTE,

eller

DEN SEGRANDE
KÄRLEKEN.

LYRISK COMEDIE - PASTORALE

i

TVÅ AKTER.

Imitation

af

Herr ENVALLSSON.

Upförd första gången den 2 April 1799.

STOCKHOLM,

Tryckt hos C. F. MARQUARD,

På Författarens förlag.

RÄTTEN och ROSSETT

eller

DRIN SEGRANDE

KÄRLIKEN.

L. ERIC GOMMERS-PASTORAL

TVA VÄTTER.

Imitation

Helt F. V. ALSSON.

Uplaga första gången den 9 April 1800.

STOCKHOLM,

Tryckt hos G. T. MÅLQVIST,

PA KÖPMANNS KÄMB.

PERSONER.

RATON.

HAMPUS. *Mjölhare.*

ROSETTES FAR.

RATONS FARBROR.

RATONS MINDRE BROR.

MÅNS. *Petronellas Bror.*

ROSETTE.

MAMSELL PETRONELLA. *Gammal
och rik.*

ROSETTES SYSTER.

CHOR AF LANDTFOLK, *unga och
gamla.*

MJÖLNARE-DRÄNGAR OCH GOSSAR.

Stumma personer.

Händelsen är i en Landsbygd.

PERSONER.

RATON.

HANUS. Äldste.

ROSTTES BAR.

RATONS VÄRRE.

RATONS MINDRE BROR.

MAKS. Petronellas Bror.

ROSTTES.

MANKILL. PETRONELLA. Gammal

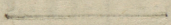
och rik.

ROSTTES SYSTER.

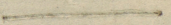
GIOR AF LÄNDFOLK, unga och gamla.

MJÖLNARE. BRÄNGAR och GOSSAR.

Stamma personer.

Hädelsten är i en Landsbygd.

RATON och ROSETTE,

eller

Den Segrande Kärleken.

Lyrisk Comedie.

Theatern föreställer et stycke af et vackert landskap. Emot fonden synas några blomstersängar, vid foten af et berg; hvarifrån en bäck flyter, som nedfaller i cascade. Til höger synes en väderqvarn, och til vänster en del af en by. Månen lyser ännu. Frampå Theatern är til vänster et stort lömmigt träd, hvars stam delar sig i tu, et stycke från roten. En gräsbänk står til höger.

FÖRSTA AKTEN.

FÖRSTA SCENEN.

RATON, ensam.

TON: *Colinette est faite pour plaire &c.*

Morgonrodnan än ej blänker,
Utaf nattens skuggor skymd;
Hon ej sit guld och purpur stänker
Ännu kring Österns vida rymd.

Min oro sig hvar stund föröker,
Jag lugn och tröst förgäfvets söker;
Fast allt jag tyst och stilla finner
Ej qvalet från mit bröst försvinner!

A

Mor-

Raton och Rosette.

Morgonrodnan än ej blänker,
 Utaf nattens skuggor skymd;
 Hon ej sit guld och purpur stänker
 Ännu kring Österns vida rymd.

TON: *Bredström satt på sin stol &c. af Bellman.*

Men, hurtig, rask och ung,
 Har jag til Kärleksguden alt mit hopp;
 Jag, som är just en Kung
 För bygdens glada tropp!

Skönaste flicka här fins
 Sin tro åt mig at skänka gick;
 Ack, med hvad tjusning jag mins
 Hur den jag fick!

Här den blomsterlisten är,
 Som så ömt hon sköta plär:
 Blomman knoppas,
 Strax hon hoppas
 Nöje af sit besär.

Alla dagar
 Kärleken här oss möte plägar ge,
 Och af des lagar
 Lycklige vi oss se!

TON: *Mais Rosette ne paroit pas &c.*

Men, hvad ängslan mit hjerta får!
 Jag Rosette ej kän finna?
 Vackra flickor i hennes år
 Plä så flygtiga brinna!
 Ack! — här går jag i mina qual,
 Och kanske, at en säll rival

Til henne gått,
Njuter min lott?
Ack nej, jag svär,
Hon är här!
Godt!

Han går och gömer sig bakom trädet. En
stilla och tjuf Musik bådär morgonrodnans up-
gång. Foglarnes qvitter höras. ROSETTE synes på
berget, stiger ner och vatnar sina blommor. Det
dagas mer och mer.

TON: utur Italienskan i London.

Mig dessa blomster gläda:
Så täcka, och så späda,
De bilda lifvets vår!
Ack, när jag dem får sköta,
Och min Raton här möta!
Hvad glädje hos mig rår!
Och när hos mig han sitter,
Vid siskans muntra qvitter,
Hur sällt vår tid förgår!

TON: l'Echo Italienne.

Men jag här mig ensam finner?

RATON *imellan trädstam-*
marne.

Ensam finner?

ROSETTE.

Mån för mig Raton än brinner?

RATON.

Han brinner!

RO.

Raton och Rosette.

ROSETTE.

Ach! jag tror, det Echo är?

RATON.

Det Echo är!

RORETTE.

Säg: "jag skal evigt ömma!"

RATON.

ömma!

ROSETTE.

Ropa beständigt natt och dag:

"Dig älskar jag!"

RATON.

Dig älskar jag!

ROSETTE.

Dig älskar jag!

RATON.

Dig älskar jag!

ROSETTE.

Men, han sjelf sig här lär gömma?

RATON.

Han sig lär gömma!

ROSETTE, *blir med glädje*
varse RATON.

Nu all oro jag bör glömma!

RATON *springer fram och*
omfamnar henne.

Du den bör glömma!

BÅ-

Raton och Rosette.

5

BÅDA.

Ack, hvad sällhet nu jag njuter...

Jag i famn dig sluter! . . .

Hvilken vällust! jag fått igen

Min) Raton) min trogna vän!

Min) Rosette) min trogna vän!

RATON.

TON: *Hvila vid denna källa &c.*

Ack! jag min lycka hunnit,

Men dock min oro ej försvunnit;

Jag mycken afund vunnit

Och fleres hat för dig jag bär.

Men, dig at trogen vara,

Jag trotsa skall den största fara,

Och ingen ömhet spara,

Fast man mig grymt förfölja lär.

Är jag dig kär? —

Mig samma tro förklara,

Jag det begär! —

Ack, jag min lycka hunnit,

Säg blott om du beständig är?

Rosette, jag dig besvär!

ROSETTE.

TON: *De la flamme la plus pure &c.*

Himlen om min rena låga

Jag til vitne icke ber;

Du kan mina blickar fråga,

Och den mun dig visshet ger.

De fullkomligt nog dig tyda

Hvad uti min själ jag bär;

Och des öma drift at lyda

All min lycka evigt är.

RA-

RATON.

Ton: Se Solen hur präktig och skön &c.

Men .. mins Hampus Tvärvig, vår Mjölnefar,
 Min vän, han dig evigt förföljer.
 Den löjlige kärlek, som til dig han har,
 Han för hela verlden ej döljer.

ROSETTE.

Än socknens behagsjuka löjlige troll,
 Den gamla Mansell Petronella?
 Hon giller och snaror ju på alla håll,
 För dig, min Raton söker ställa?

TILSAMMAN.

Ack, älskade vän! vet, at blott deras namn
 Min innersta afsky kan väcka!
 Jag derpå min öma, min kärilige famn,
 Dig til en försäkran vil sträcka!

(De omfamna hvarandra)

TREDJE SCENEN.

ROSETTE. RATON. EN HOP BÖNDGOS-
 SAR OCH FLICKOR. EN GIFT BONDE
 OCH HANS HUSTRU.

*De inträda under glättig Musik. Gossarne
 hafoa toma korgar. Flickorna fylla dem med myr-
 then-*

Raton och Rosette.

7

thenkransar, lösa blommor, guirlander och bou-
quetter, hvilka sedan presenteras åt RATON och
ROSETTE.

CHOR.

TON: Fackeldansen i Gustaf Wasa.

Ack, hvad glädje ungdoms-våren har!
Man då lefver fria sälla dar:
Hjertat lifligt brinner,
Man blott nöjen finner
Och den mulna sorgen långt försvinner.

ROSETTES SYSTEM.

Lycklig den, som fått en ömsint vän,
Och som älskad blir af den igen!
Afund med sin ifver
Fruktlös plåga gifver,
Blott man trogen blifver
Uti kärleken!

RATONS BRÖR.

Säll är den, som dyrkar
Hjertats öma gud,
Och ej flygtigt yrkar
Vördnad för des bud!
Han åt sit hjerta
För all des smärta
Til slut belöning vinner.

CHOR.

CHOR.

Ack, hvad glädje ungdoms-våren har!
 Man då lefver sälla fria dar!
 Hjertat lifigt brinner,
 Man blott nöjen finner
 Och den mulna sorgen långt försvinner!

ROSETTES SYSTER, *ger ROSETTE
 en stor törn-
 ros.*

TON: *I Helgonmäss kommer mit bröllop at stå &c.*

Mår Syster! just i dina blomstrande dar,
 Hvad glädje at skåda din lycka!
 Jag ber denna ros som en gifva du tar,
 Dit lifiga bröst til at smycka!
 Se, Kärlekens utvalda blomma hon är,
 Men derfor ock sårande törnen hon bär.

RATONS BROR, *ger honom en
 bouquet af nar-
 cissor.*

Jag ej kan förklara den glädje jag bär:
 Rosette, den älskvärda, du vinner!
 Jag dig denna blomqvast til prydnad förär,
 Blott du dig den yngling påminner,
 Som gick, at sig spegla i källans kristall,
 Men, stolt af sin skönhet, beredde sit fall.

EN GIFT BONDE.

NY TON.

Lustigt! namnet Jan jag bär,
 Efter mina fäder!

Och

Och fast jag blott bonde är,
Mig mit stånd dock gläder:
Domarn och vår Prästefar
Mig berömma pläga;
Kalla mig: *En ärlig karl!*
Och det vil mycket säga!

HUSTRUN.

Jan min gode make är,
Jag är hans Johanna!
Frögd och tro hans hjerta bär,
Det kan jag besanna!
Flit och arbet välstånd ge,
Barnenhuset smycka;
Bör jag då med afund se
(*Hon säger med en min af förakt: Hum!*)
De förnämas lycka!

Hastigt buller i Orchestern.

FJERDE SCENEN.

DE FÖRRE. HAMPUS genom et
*fenster i byggningen under qvarnen, hotande med
en mjöl-skofvel.*

HAMPUS, *mycket ifrigt.*

NY TON:

Nå, råggen anfakta!
Min harm är ju äkta:
Se huru de fläkta
Der nere på plan?

B

Fort,

Raton och Rosette.

Fort, gossar och drängar,
Opp ur era sängar!
Och dela ut slängar
Som barfota-fan!

Ja, ja! fru-u-u-u-u-u-u-u-ukta er!
Jag ska tu-u-ü-u-u-u-u-u-u-ukta er!
Jag ska ty-y-y-y-y-y-y-y-ygla er!
Jag ska pry-y-y-y-y-y-y-y-ygla er!

Fort, gossar och drängar,
Opp ur era sängar
Och dela ut slängar,
Som barfota-fan!

Han slår igen fenstret. Bondfolket går bortt under en Pantomime, som mera uttrycker ledsnad och förtrytelse, än räddhoga och skräck.

FEMTE SCENEN.

ROSETTE.

Ton: Dyraste Drottning! kring Socarnes bygder &c.

Kom, min Raton! lät oss ej längre dröja!
För den der busen all fruktan jag har!
Han ju beständigt så grym sig plägar röja,
Hotar och ryter liksom en barbar?

*RATON jakar dertil med tecken. De ge hvar-
andra handen och gå.*

SJETTE

FEMTE
SJETTE SCENEN.

HAMPUS, med sina gossar och drängar, väp-
nade med störrar, grepar, och dylikt. Han går
ned på Scenen, men de stanna på berget.

HAMPUS.

TON: Lubin er til bröllop bjuder &c.

Ack, de borrt som harar flydde! —

Til sit folk: Jag er hjelp ej mer begär,

De gå borrt,

Se hvad dock et hot betydde

Utaf den, som mächtig är! —

Men, jag ju Rosette fick skåda?

Och Raton? fördömda harm!

Han ryter af ondska.

Uj! hämnd skal tas på båda,

Just med et fanders larm!

SJÄTTJE
SJUNDE SCENEN.

PETRONELLA. HAMPUS.

PETRONELLA.

TON: Ä ni befängda, hvad är det för väsen? &c.

Åh! gubevars, utaf skräck jag försmäktar!

Hör Mjölnarfar! Säg: sitter elden i qvarn?

HAMPUS.

Jo, nu ska ni tro, sjelfva raggen anfäktar

Bå gamla och unga, och qvinnor och barn.

PE.

PETRONELLA.

Men, ni er ifver ändå kunde dämpa;
För mycket buller kring bygden ni gör.

HAMPUS.

Nej, jag ska dundra, och prygla och kämpa,
Och med mina drängar mig skaffa gehör.

PETRONELLA.

Ton: *Vallmars-Dansen.*

Nå nå, vår kära grannas-far,
Ni aldrig lagom rustar!

HAMPUS.

Nu nyss Ni då ej skådat har,
Hur man sig här förlustar;
Här man qväll och morgon dansar,
Här man skänker blomsterkransar!
Här sällar man sig par i par
Och ej sin syssla ansar!

PETRONELLA.

Ja, gunäs, det är förfärligt,
Hvarken skickligt eller ärligt;
Och hälst för oss i våra dar
Förargligt och besvärligt!

HAMPUS, *med löjelig affectation.*Ton: *At ha i sängen sin Cousin &c.*

Hör på, min gunstiga madam,
Jag mit förtroende er skänker;

Och

Och ni skal få en sanning fram,
 Som öfvergår alt hvad ni tänker:
 I denna bygden är en mö,
 Hvars like aldrig står at finna . . .
 Ack! jag vil tusend gånger dö,
 Blott sådan skatt jag kunde vinna.

Rosette den sköna nymphen är,
 Som detta bröst så grufligt tänder;
 Men bugar jag — hon ler så här! (*Et*
föraktligt löje.)

Och ger jag hand, hon ryggen vänder.
 En lumpen yngling, en Raton
 Hvar dag ses efter henne flänga
 Ack, jag har ämnat mången gång
 För denna smärtan mig at hänga.

Han teknar åt

varnen: Ja, högst på vingen mig at hänga!

PETRONELLA.

TON: *Au coin de feu &c.*

Raton? . . . Raton? . . . hvad hör jag?
 Nå snart af harm så dör jag!

Tvi sådan list! —

Blott ni för flickan brinner,
 För oss jag hämnd nog finner,
 Och det är visst!

HAMPUS.

TON: *Comme une boule roule &c.*

Som et hjul på vägen rullar,
 Rurr . . . rurr . . . rulleri . . . rullar!

Gick

Gick min kärlek immerfort —
 Så kom Raton på denna ort . . .
 Men då blef det andra bullar! . . .

PETRONELLA.

Det, min själ, var illa gjordt!
 Illa gjordt!

HAMPUS.

Nu, så fräcka.
 De mig gäcka! . . .

PETRONELLA.

Det, min själ, är illa gjordt!
 Illa gjordt!
 Jag beklagar
 Era dagar!

HAMPUS.

Det min själ är vackert gjordt!
 Vackert gjordt!

TON: *Ahasverus var så mächtig &c.*

Min förnäma Gynnarinna,
 Lät min bön er ömkan finna:
 Skaffa bämnd åt mig i denna dag,
 Eljest hänger jag!

PETRONELLA.

Lit på mig, jag ingen omsorg spar,
Blott en varning utaf mig ni tar!

Om er harm så brinner
Ingen ting ni vinner,
Men ni alt förlorat har.

TON: *Hvad hårdhet jag sägs ämna &c.*

Hör mit förslag, min vilja:
All list bör offras opp;
Man bör dem bägge skilja
Förutan minsta hopp!
Til mig han i tysthet bör föras,
Der med min vältalighet
Han til förnuft skal röras;
Tro, dertil jag medel vet!

HAMPUS.

TON: *Vil man gräns för lifvets plågor sätta &c.*

Herra tri! hvad ädelmod ni äger!
Er förfarenhet jag hör! —

Han ropar:

Gossar! Drängar! hören hvad jag säger:
De framkomma på berget.

Strax Raton man gripa bör;
Til Mamsell i tysthet honom bringa. —

(*De tekna et jakande svar, och gå.*)

PETRONELLA, *afsides.*, gör
narr af Hampus.

Så kan jag den tokens ifver tvinga,
At han sjelf mit bästa gör!

Til

Til Hampus.

Litet knep är just ej så at synda,
 När det gagnar då och då! —
 Men jag hem förut mig nu bör skynda,
 Och ni til Rosette bör gå.
 Sök at mildra hennes svåra öden:
 Af en vän, som tröstar uti nöden
 Plär man snart en fästman få!

(Hon går.)

OTTONDE SCENEN.

HAMPUS, ensam.

TON: Släpp örnen öfver hafvet &c.

Rosette! du söta flicka,
 Så späd och fin och täck!
 Hur kan du dig väl skicka
 Mot mig så grym och fräck?
 Jag gamla gäck!
 Du knapt åt mig vil nicka;
 Men snart din sköna blick,
 Så eldig och så qvick,
 Får annat skick!

Kanske det blir din lycka
 Hvad nu din afsky är?
 Du synes väl förtycka
 Det offer jag dig bär,
 Så hjertligt kär;

Men

Men börjar sorgen trycka,
Blir nog din stolthet all;
På den jag hämnas skall
I alla fall.

(Han går.)

ANDRA AKTEN.

FÖRSTA SCENEN.

ROSETTE, ensam.

Nr TON.

Ack! i mit hjerta, hvad plåga
I tysthet jag suckande bär!
Ingen jag dristar at fråga,
Hvar min Raton väl är?

Fåfångt jag här honom söker,
Han hör ej min sorgsna röst;
Alt nu min oro föröker,
Alt nekar mig hopp och tröst!

Kan du otrogen väl vara,
Och glömma den ed du mig svor?
Nej, dig jag älskar försvåra
Och dig oskyldig jag tror!

C

Men

Men... skild från dig jag dock finner
 At nöjet är dödt för mig;
 Jag blott din blick mig påminner,
 Och suckar, och saknar dig.

ANDRA SCENEN.

ROSETTE. HAMPUS, *som miller-
 tid stått på afstånd.*

HAMPUS, *mycket krusande.*

TON: *Sist när på ljuflig blomsterplan &c.*

Min undersköna väna mö,
 Hvad jag beklagar henna!
 Af hennes qual jag snart vil dö,
 Ty jag sjelf dem tycks känna.
 Men ännu ges en möjlighet,
 At mot sit öde kämpa;
 Och jag med all min böjlighet,
 Er sorg vil gerna dämpa.

ROSETTE.

TON: *Perdre un amoureux si tendre &c.*

Nej, min saknad och min smärta
 Vid förlusten af min vän,
 Blott kan lindras för mit hjerta,
 Om jag honom får igen!
 Min Raton jag sett försvinna,
 Han för mig förlorad är;
 Och hans rum kan ingen vinna
 I det ömma bröst jag bär!

HAM.

HAMPUS.

Ton: Fjorton år ä' så ringa &c.

Ni kan i stället söka
Lika trogen go-vän i mej?

ROSETTE.

Fy nej!

HAMPUS.

Låt bli så här at spöka,
Och blott er oro öka;
Ni kan i stället söka
Lika trogen go-vän i mej?

ROSETTE.

Fy nej!

ROSETTE.

HAMPUS.

nej, nej; jag älskar blott min Raton, onom jag svurit min trohet én gång. Jag er person och er mjö- liga prakt, led era pengar blott ger förakt. Utan behag at loc- ka, Ändå ni djerfs at pocka?	Nå, det var hin at visa sig vrång! Men, ni ska se jag kan vinna med tvång! Jag är en karl med båd pengar och magt, Och bör ej tåla et dylikt förakt. Märk dock, min sköna- ste docka: Jag är en karl, som kan pocka, Och
---	--

Nej, jag trotsar ert hot | Och hvar flicka bör vör-
 och er magt! | da min magt!
 Nej, nej; jag älskar blott | Nå, det var hin, at visa
 min Raton! | sig vrång!
 Honom jag svurit min | Men, ni ska se jag kan
 trohet en gång. | vinna med tvång.

HAMPUS.

TON: *Gamla bror Jockum, klang vid denna Sc.*

Säg likväl, hvarför hon sig så vil brösta?
 Jag kom at tala blott som en vän!

ROSETTE.

Det är förgäfvets, at ni mig vil trösta,
 Om ej Raton jag får igen.

HAMPUS.

Men, at er sorg i lust förvända,
 Vil jag er älska lika ömt som han?

ROSETTE.

Kära ni! det skal ej hända,
 Ingen kan mit hjerta tända,
 Sen min Raton från mig försvann.

HAMPUS.

Bara bara galenskaper!
 Uti alla äktenskaper
 Är ju den ena så god som en an?

ROSETTE.

HAMPUS.

Nej, ni mig aldrig vinna kan!
Lät oss försöka blott,
min sann!

(Hon går.)

TREDJE SCENEN.

PETRONELLA. HAMPUS.

PETRONELLA.

TON: *Flicka i din ungdoms-vår &c.*

Nå, vår kära grännas - far!
Får jag gratulera?

HAMPUS.

Jag ger hin, på gamla dar
Mer at curtisera! —

Flickan är så fin och skön,
När hon rätt betraktas,
Men all tröst, och hot och bön,
Trotsas och föraktas.

PETRONELLA.

Ni er sak så illa gör,
Det kan jag nog finna;
Visst hon öfvervinnas bör,
Hon är ju en qvinna?

HAM-

HAMPUS, *med ifoer.*

TON: *Glad och lustig jag sjunger min ton &c.*

Nej; jag ska dundra, som åskan i skyn
Med mina gossar och med mina drängar!
Sprida förskräckelse kring hela byn,
Och dela förfärliga slängar!

PETRONELLA.

Hvarföre sådant larm för en tok?
Och för en liten upstudsigt flicka?
Ni ej så vild och grym bör er skicka:
Lär er at handla af mig som en klok!

HAMPUS.

TON: *Du skal förvånad blifva &c.*

Men hvad skal jag väl tänka,
Ni tar Ratons försvar?

PETRONELLA.

Hvar gosse som kan blänka
Jag alltid älskat har. —
Säg, hvem kan nu väl bättre er hämna,
Än jag sjelf? Blott ni allting vil lämna
Åt min omsorg — och det är ju sagdt?

HAMPUS, *färdig at gå.*

Ja, kära ni, ack, hämna
Det qual, hvare jag är bragt!

PETRONELLA, *tar honom under armen och leder honom bort.*

Det är ju sagdt?

-MAH

HAM-

HAMPUS, *i det han går.*

Ja, det är sagdt!

FJERDE SCENEN.

PETRONELLA. RATON, *som införes af Måns och flere beväpnade drängar, hvilke stanna i fonden.*

PETRONELLA, *med mycken tillgjord vänlighet.*

TON: *Vien ça, mon cher, prendre un peu l'air &c.*

Ack, min Raton jag skådar här!
Lilla vän, hvad välkommen han är!

RATON.

Men, hvarföre så fångslas jag?

PETRONELLA.

Din Rival dig tänkt mörda i dag!

RATON, *afsides.*

Jag hennes ränker
Med skäl misstänker!

PETRONELLA.

Och då så stor din fara är,
Bör du finna hvad hjerta jag bär.

RA:

RATON.

Men när et sådant våld man ser,
 Utan ordsak det visst icke sker?

PETRONELLA.

Bror Måns! dit folk bordt redan gå,
 De oss ju til hinder blott stå?

Måns ger karlarne teken at gå borrt.

PETRONELLA, med mycken pantomime af fjäs och kärleksbetygelser åt Raton, under Ritournellen och Arian.

TON: Flickan, som lågår &c. utur Italienskan &c.

Sötaste gosse! ack, hvad jag brinner!

Säg, om jag vinner

Af dig någon tröst?

Alt skal jag våga,

Blott denna låga,

Mer ej vil plåga

Mit sårade bröst!

Sötaste gosse &c.

RATON.

TON: Bacchus bor uti min hjerna &c.

Ni mig otäcksam må dömma,

Men Rosette jag ej bedrar;

Jag den trohet ej kan glömma,

Som jag henne svurit har.

PETRONELLA.

Jo, hon är en vacker fänta!
Hennes dygd är ganska stor:
Hon på dig ej kunde vänta,
Med en annan nyss hon for.

RATON.

TON: *Non, non, Colette n'est pas trompeuse &c.*

Nej nej; Rosette kan ej trolös vara,
Hon et ädelt hjerta bär!
Nej, ni kan slika dikter spara,
Denna list för gammal är.
Om en gång hon flygtigt tänker,
Jag deraf blott plågan tar!
Men den kärlek, som ni skänker,
Ändå mindre sällhet har.

Nej, nej; Rosette kan ej trolös vara! &c.

PETRONELLA, *med all konst
och förställning.*

TON: *man mig sagt, vid femton år &c.*

Vet, jag nu förundrad finner,
Med hvad tro du brinner;
Och förrän Rosette du vinner,
Blir mit mod ej godt.
Mit beslut jag tagit:
Jag mig sjelf bedragit;
Alt jag nu skal våga
För er vackra låga.

Fölg min bror, at han dig fögnar
Väl, på mina vägnar!

D

MÄNS,

MÅNS, *afsides.*

Ja, jag tror hvad honom ägnar,
Nog han redan fått.

PETRONELLA.

TON: *En Potiphars hustru med sköna maner Sc.*

Bemöt min Raton på det yppersta sätt,
Han sit bekymmer bör glömma;
(*Afsides til Måns.*)

Skaffa mig sedan hit hans Rosette,
Låt se, det går lätt!
Sök, at den sömndryck man honom berett,
Han må fullkomligt förtära!
Och när af des verkan en början man sett,
Strax honom hit man må bära.

MÅNS, *afsides til Petronella.*

Grufva dig intet — det redan är skedt;
Ingen mig slughet skal lära!

(*Han tar Raton under armen och går.*)

FEMTE SCENEN.

PETRONELLA, *ensam.*

TON: *Hvilken ödemark vi funnit Sc.*

Hvilken glädje för mit hjerta,
Jag med list min afsigt når!
Hvad rör mig den myckna smärta,
Som Rosette af detta får?
Hennes kärlek nog lär svalkas,
När hon saknar sit sit hopp?

Men

Men, se der hvar Hampus nalkas;
Än en list bör offras opp.

SJETTE SCENEN.

HAMPUS. PETRONELLA.

HAMPUS, *bugar sig flere gånger.*

TON: *Hvad det går lustigt i vårt land &c.*

Nå! säg, min gunstiga Mamsell,
Kan något än oss trycka?

PETRONELLA.

Er kärlek aldrig lär bli säll,
Om Ni ej vil förtycka.
Kom! lät oss handla efter vett:
Jag deras rena ömhet sett,
Och redan jag mit löfte gett,
At främja deras lycka!

HAMPUS.

Mamsell! hvad djupt och dödligt sår,
Ni i mit hjerta ristat!
Af hvad jag hör, jag tydligt spår,
At ni förnuftet mistat.

PETRONELLA.

Nej, Gubben Hampus sig bedrar,
Jag mit förstånd nog äger kvar;
Men, man om ert i många dar
Kring hela bygden tvistat.

HAM.

HAMPUS.

TON: *Min far var en Wätsgöthe han, han &c.*

Nå! utaf lutter harm må jag spricke!
 At jag förlora skal sådan flicka?
 Nej, min kära Mamsell, ni ska få veta,
 At förgäfves jag mig ej låter förtreta!

PETRONELLA.

Nej, lär er hvad jag är för en qvinna;
 Sig här Rosette lär snarligt infinna!
 Största skymfen den just åt mig var ämnad,
 Derför ägde jag största rätt at bli hämnad.

*Raton inbäres som död på Theatern, och lägges
 på gräsbänken.*

PETRONELLA.

TON: *I östern morgonrodnan blänkte &c. utur Hög-
 tiden, eller Det Glada Folket,*

Säg nu, om jag förstånd kan äga? ...
 Min hämnd just detta är! —

HAMPUS.

Nå, jetta dö! hvad ska jag säga?
 Jag tror at död han är!

PETRONELLA.

Rosette skal sådant säkert tro,
 Och det skal bli vår ro.

En dryck jag låtit honom gifvas,
 Som denna verkan har;
 Han säkert ej skal åter lifvas
 På hela trenne dar!

Tag

Tag millertid ni er Rosette;
Sen får jag honom lätt.

HAMPUS, gör stora glädje-
språng.

TON: Jag skakar min flaska och sjunger min ton *Ec.*

Ack, hvilken lycka! hvad lust och ro!

Nu sjunger jag: Dulcia juvalo!

Mamsell! Er make jag aldrig sett,

I snille, förstånd, och i list och vett.

Nu glädjen börjar så hos mig rå,

At knapt på benen jag mer kan stå!

(Blir varse bouteillen och glaset.)

Aha! hvad ypperligt föremål!

Mamsell! uti glädjen er heders-skål!

(Petronella niger.)

(Han dricker ur et fullt glas.)

PETRONELLA.

Ja, visst en fägnad i hämnden jag ser,

Men kärleken ändå behagar mer. —

Kom, lät oss hvar på sit håll nu gå,

At önskelig utgång af saken få!

(De följas ut.)

SJUNDE SCENEN.

RATON, upvaknande.

TON utur *Ädelmodiga Prinsessan.*

Himmel! hvad mit hjerta bäfvar! . . . ,

Jag mig sjelf ej känner mer igen,

Da-

Dagens stråle matt för ögat sväfvat....
Hvilken smärta mig beherrsakar än!

Jag förgäfvat söker mig sansa....
Men här tror jag den platsen är,
Der bygdens ungdom ofta plägar dansa;
Och min Rosette, hvar dag med stort besvär
Ses sina blommor ansa?....
Ja, här jag tror det är! —

Men, ack!... Himmel! hvad mit hjerta bäfvar!
Jag mig sjelf ej känner mer igen.
Dagens stråle matt för ögat sväfvat,....
Och det åter sluts igen!

(Han somnar åter.)

OTTONDE SCENEN.

RATON, *insomnad.* ROSETTE, *utan at*
i början se RATON.

ROSETTE.

Ny Ton:

Ack! jag lifvet ville våga
Blott at min Raton var här!
Denna saknad, denna pläga,
För mit hjerta gruflig är. —
Himmel! hvi skal mänskior gifvas,
Som ha frögd af andras ve,
Och af afund endast lifvas
Vid at deras sällhet se? —

(Hon blir varse Raton, med glädje, förundran
och bestörtning.)

Ton

TON utur Renaud d'Ast.

Raton! min Raton! Så vakna då opp!
Ack, at jag förgäfves dig väcker!
Vil du mig ej höra, men svika mit hopp?
Ack, hvad du mit hjerta förskräcker!

RATON, med half röst.

Rosette! min Rosette! — Ack, se hvilken dö-
dande dvala!
Rosette! min Rosette! Ack, knappast förmår
jag at tala!

ROSETTE.

Ack, Himmel! hvad jag är at beklaga!
Jag detta ej det minsta förstår?

RATON.

Var glad, min Vän! jag krafter skal taga,
Om jag så mycket ännu förmår.

(Rosette hjälper up honom.)

RATON.

Ack! Måns, en så värdig och tjenstaktig bror,
Af gamla Mamsell Petronella,
Mig spelt detta nedriga streket, jag tror,
At i deras snaror mig fälla.
Du mer ej bör räddas,
All fara rättnu har försvunnit.

ROSETTE.

Ack ja! jag må glädas!
Jag nu min Raton återfönnit?

RATON.

Ej Hampus mer vår ro skal störa
Med alt sit buller och sit larm!

RO-

Raton och Rosette.

ROSETTE.

Och Petronella allt må göra
 Hon fåfängt släcka skal sin harm!
 (*De omfamna af glädje hvarandra.*)

NIONDE SCENEN.

DE FÖRRE. ROSETTES FAR. RATONS
FARBOR.

ROSETTE.

TON: *Vaudevillen til den ädelmodiga Prinsessan. 3.*

Ach! här jag ser min bästa far!

FADREN.

Mit barn! Lät än på gamla dar
 Dig til mitt bröst få trycka!

RATON.

Min farbror! Ack hvad lycka!

FARBRODREN.

Med nöje hit jag sällskap gjort,
 Sen er förföljelse vi sport;
 Vi komma nu at sluta,
 De plågor ni fått njuta!

ALLA FYRA.

De) komma nu at sluta

De plågor ^{Vi}) fått njuta!

TIONDE SCENEN.

DE FÖRRE. PETRONELLA.

PETRONELLA.

SAMMA TON.

Jag ingen ting af alt förstår,
Och intet vet jag, hur det går?...

Blir varse de andra, och studsar förvånad tillbaka.

Men, hvad kan det väl båda?

Hvad är det jag får skåda?

Det är, om jag mig ej bedrar:

Hans Farbror? jämte hennes Far?...

Raton ses hälsan njuta?....

Hvad skal jag här af sluta?

DE ANDRA.

Vi

De) ämna nu at sluta

De plågor ^{de}) fått njuta?
_{vi}

ELFTE SCENEN.

DE FÖRRE. MÅNS.

PETRONELLA *til* MÅNS, som
står häpen af förundran.

TON: *Kors utan glas du ser ut &c.*

Du, din lurifax! du mig nu skal förklara,
Hvad var det för dvaldryck du åt Raton har gett?

MÅNS.

Redan jag frågat, och man behagat svara,
At man den med flit så lindrig och så svag berett.

E

Sjelf

Sjelf åt honom i flere glas jag slagit;
Se hvad dosis saknas i buteljen, se här!

PETRONELLA.

Hvad? det ur denna buteljen blef tagit?..
Ack, gutrösta mej, hvad jag olycklig är!

Afsides.

Endaste tröst jag min kärlek kunde lofva
Var at til gubben Hampus ha et slutligt hopp;
Men nu den syndarn liksom en sten lär sofva...
Dock jag honom strax med våld bör väcka opp.

(Hon skyndar borrt.)

(Måns går ut åt en annan sida.)

TOLFTE SCENEN.

ROSETTE. RATON. FADREN.

FARBRODREN.

ROSETTE.

Ton: Andante af Pleyel.

Ach, hvad sällhets högd!
Vårt hopp vi upfyldt se:
Hvem kan vara mera nögd,
Då Ni ert bifall ge?

ROSETTE. RATON.

Ack, hvad sällhets högd! &c.

FADREN. FARBRODREN.

Ack! det af alt mit hjerta sker!
Om Himlens skydd för er jag ber,
Adagio. Må han välsigna er!

RO-

ROSETTE. RATON. FADREN. FARBROR.
DREN.

Ack, hvad sällhets högd! Ack, hvad glädjes högd!
Vårt hopp vi upfyldt se; Vårt bifall vi er ge;
Hyem kan vara mera Hyem kan vara mera
nögd, nögd,
Då ni ert bifall ge? Då vi er sällhet se?

TRETTONDE SCENEN.

DE FÖRRE. HAMPUS, ledd af PETRO,
NELLA och en MJÖLNARDRÄNG.

HAMPUS, stammande och
halfoaken.

TON: jag räknar än blott fjorton år &c. utur Hogtiden.

Hva ska jag här?

Säg, hvad det är?

Säg, kan jag ej i frid få sofva? —

Men, ser jag rätt? . . .

Raton? . . . Rosette? . . .

(Gäspar.)

Jag tror man vil dem här förlofva?

(Repar krafter på en gång.)

TON: Jag är född i Staden Lybeck &c.

Jag är herre der i qvarnen,

Qvarnen, qvarnen, qvarnen!

Och förmögen man dertil jag är!

Hvad skal det blifva utaf dessa barnen?

Barnen, barnen, barnen?

Nej, Rosette för mig til hustru jag begär!

RATONS FARBROR.

Kära vän, hvad ni gör illa, illa,

Uppå era gamla dar!

RO-

ROSETTES FAR.

Nej, Mjölmarfar!

Jag ber, er galna kärleks-ifver stilla, stilla!
Min Rosett för er ej skapad var.

PETRONELLA, sedan hon snusat med Hampus.

TON: Än jag mins en mild Sophia &c. utur Högtiden.

Fader Hampus! mit förslag,
Tror jag blir til slut det bästa:
Estertanken lärt i dag;
At sit öde djerft ej fresta.
Men at hämnd på dem dock se,
Här min hand jag er vil ge!
Gör ni likaså?

HAMPUS.

Må ske!

Bygdens folk inkomma och ställa sig i fonden, der de göra Chören. Ratons Bror och Rosettes Syster framkomma och emottagas med ömhet af Fadren och Farbrodren. De göra äfven lyckönskningar åt Raton och Rosette, samt Hampus och Petronella. Ungdomen kastar blomster på bägge Paren.

FINAL OCH CHOR.

ROSETTE. RATON.

Plågorna sluta,
Hyad glädje vi njuta!
Sig våra plågor sluta,
Då kärlek segren vann;
Vi nu blott suckar gjuta
Af ömhet för hvarann.

ROSETTES FAR.

Jag mins ännu i dag
Mitt nöje under Hymens lag;
Jag kände des behag,
Och, fast nu äldren gjort mig svag,
Likväl med er så sjunger jag:

TUTTI.

Plågorna sluta,
Hvad glädje Vi njuta!
Vi nu blott suckar gjuta
Af ömhet för hyarann.

CHOREN, *ensam.*

Må den milda hjertats Gud
Hvar dödligs dyrkan vinna!
At sin sällhet hinna
Är at vörda blott hans bud!

RATONS FARBROR *til* RATON, *och* ROSET-
TES FAR *til* ROSETTE.

Men, den at dubbelt smaka,
Blif du en trogen maka!

ROSETTE. RATON.

Jag aldrig nånsin flygtig är,
Jag blir en trogen maka.
Raton } jag evigt håller kär;
Rosette }
Jag heligt derpå svär! —

TUTTI,

Raton och Rosette.

TUTTI. CHORUS.

Må den milda hjertats Gud
 Hvar dödligs dyrkan vinna!
 At sin sällhet hinna
 Är at värda blott hans bud.

RATON. *til Allmänheten.*

Men, dock ert välbehag det är,
 Som man förnämst tilbeder;
 At vinna det är vårt begär,
 Til lön för vårt besvär.

TUTTI.

Plågorna sluta, &c.

Må den milda hjertats Gud
 Hvar dödligs dyrkan vinna!
 At sin sällhet hinna
 Är at värda blott hans bud!

RATON. FARROR. W. RATON, och ROSETTE.

TES FAR W. ROSETTE.

Men, den är dubbelt smaka,
 Blir du en trogen make!

ROSETTE. RATON.

Jag elskar minnens flyktig är,
 Jag blir en trogen make,
 Raton } jag evigt håller kär,
 Rosette }
 Jag heligt värde värd!

TUTTI.

THEATER-STYCKEN

Af

HERR ENVALLSSON.

ORIGINALER.

Kopparslagaren, Lustspel med Sång uti 2 Akter.
Musiken af Hr Zander. * †)

Nya Setten, Moraliskt Lustspel i 1 Akt.

Det Lyckliga Tilfället, eller *Så blefvo alla nög-*
da. Lustspel med Sång uti 1 Akt. Musiken
af Hr Stenborg.

Njugg spar och Fan tar, eller *Åldrarnes Där-*
skaper. Lustspel med Sång uti 2 Akter. Mu-
siken af Hr Zander. *

Herregårds-Högtiden. Lustspel i 1 Akt, i an-
ledning af Konungens hemkomst från Italien.

Gustaf Ericsson i Dalarne; Skådespel med Sång
i 3 Akter, på vers. Musik. af Hr Stenborg. *

Slotterölet eller Krönfagdarne. Lyrisk Comedie
uti 3 Akter. *

Bobis Bröllop; Lyrisk Comedie uti 3 Akter. *

Högtiden, eller *Det glada Folket*. Divertissem.
uti 2 Akter, under Högtidligheterna vid De-
ras Kongl. Majestäters Förmälning.

Divertissementer vid flera Högtidliga Tilfällen.

IMITATIONER.

Colin och Babet. Lyrisk Comedie uti 3 Akter. *

Sven och Maja, eller *Kärleken på Landsbygden*.

Lyrisk Comedie uti 1 Akt.

Det Indianska Campementet, eller *Den betslade*

Philosophen. Lustspel med Sång uti 1 Akt,
på vers.

Bajocco och Serpilla. Lyrisk Comedie i 3 Akter. *

Skär-

†) Af dem, som med * äro teknade, finnas ej
någre exemplar mer at tilgå.

- Skärgårdsflickan.* Lustspel med Sång i 1 Akt.
Musiken af Hr Gossec. *
- Den tokroliga Natten.* Lustspel med Sång i 3
Akter. Musiken af Hr Zander. *
- Den Ädelmodiga Prinsessan,* eller *Nybyggarna i
Norrmandiet.* Lyrisk Comedie i 2 Akter.
- Raton och Rosette,* eller *Den Segrände Kärleken.*
Lyrisk Comedie - Pastorale i 2 Akter.

ÖFVERSÄTTNINGAR.

- Tunbindaren.* Lustspel med Sång uti 2 Akter.
Musiken af Hr Philidor.
- Den bedragne Cadi.* Lustspel med Sång uti 1
Akt. Musiken af Hr Monsigny.
- Hofslagaren.* Lustspel med Sång i 3 Akter.
Musiken af Hr Philidor.
- Pigan Husbondfru.* Lustspel med Sång i 2 Ak-
ter, på vers. Musiken af Hr Pergolese. *
- Den Talande Taflan.* Lustspel med Sång i 1
Akt, på vers, Musiken af Hr Gretry. *
- Målaren kär i sit Model.* Lustspel med Sång i
1 Akt, på vers. Musiken af Hr Duny.
- Soldaten.* Lustspel med Sång i 2 Akter. Mu-
siken af Hr Duny.
- Nybygget.* Lustspel med Sång i 2 Akter. Mu-
siken af Hr Piccini. *
- Oculisten.* Lustspel med Sång uti 1 Akt.
- Kungen och Skogsvaktaren.* Skådespel med Sång
i 3 Akter. Musiken af Hr Monsigny. *
- Skomakaren.* Lustspel med Sång i 2 Akter.
Musiken vald af åtskillige.
- Datum in Blanco,* eller *Procentaren.* Lustspel
uti 5 Akter. *
- De Musulmanniske Pelegrimerne,* eller *Det oför-
tänkta Mötet.* Skådespel med Sång i 3 Akter.
Musiken af Riddaren Glück.
- Sophie,* eller *Den Dygdiga Landtsflickan.* Skåde-
spel med Sång uti 3 Akter. Musiken af Hr
Piccini.

- Den Svartsjuka Älskaren, eller De Falska Appa-
rencerne.* Skådespel med Sång i 3 Akter.
Musiken af Hr Gretry.
- Den förlorade Pupillen, eller Man hinner ej gis-
sa til alt.* Lustspel med Sång i 2 Akter.
Musiken af Hr Monsigny.
- Tom Jones,* Skådespel med Sång i 3 Akter.
Musiken af Hr Philidor.
- Konung Rikhard Lejonhjerta, eller Kärleken och
Troheten.* Skådespel med Sång i 3 Akter.
Musiken af Hr Gretry.
- Den Falska Svarthkonsten.* Skådespel med Sång
i 3 Akter. Musiken af Hr Gretry.
- Azémia eller Vildarne.* Skådespel med Sång i
3 Akter. Musiken af Riddaren d'Aleyrac.
- Fruntimmernas Jacobiner - Klubb.* Lustspel i 2
Akte.
- Den Stormiga Aftonen.* Skådespel med Sång uti
1 Akt. Musiken af Riddaren d'Aleyrac.
- De Ädelmodige Bönderne, eller Dygden tilhör
alla Stånd.* Skådespel med Sång i 2 Akter.
Musiken af Hr Dezédes.
- Grefven af Walltron, eller Subordinationen.*
Skådespel i 5 Akter.
- Savoyar - Gossarne.* Skådespel med Sång uti 1
Akt. Musiken af Riddaren d'Aleyrac.
- Det farliga Förtroendet.* Skådespel med Sång i
2 Akter. Musiken af Hr Gretry.
- Marquis Tulipano, eller De Oförmodade Gifter-
målen.* Opera Buffa i 3 Akter. Musiken af
Hr Paësiello.
- Sargines, eller Kärlekens Fosterson.* Skådespel
med Sång i 4 Akter. Musiken af Riddaren
d'Aleyrac.
- De Gamle Eriarne.* Skådespel med Sång uti 2
Akte. Musiken af Riddaren d'Aleyrac.
- Renaud d'Ast.* Skådespel med Sång i 3 Akter.
Musiken af Ridd. d'Aleyrac.
- General Schlenzheim och Des Familie.* Skåde-
spel i 5 Akter.

Musik-Vurmen. Skådespel på vers, med Sång,
i 2 Akter. Musiken af Hr Champein.

Giannina och Bernardone. Skådespel med Sång
i 3 Akter. Musiken af Hr Cimarosa.

— *Casper och Lona, eller Betaldt, som Qwitteras.*
Opera Buffa i 1 Akt. Musiken af Åtskillige,

— *Klensmeden, eller Det Onyttiga Låset.* Opera
Buffa i 2 Akter. Musiken af Hr Kohault.

Camilla, eller Det Underjordiska Hvalfoet. Skå-
despel med Sång i 3 Akt. Mus. af Hr d'Alecyrac.

Tos-Orden, eller De nyskna Fruntimmerna. Skå-
despel i 5 Akter.

Peter den Store, eller Strelitserne. Skådespel
i 4 Akter.

Förmyndaren, eller Sommaräventyret på Landet.
Skådespel med Sång i 2 Akter. Musiken af
Hr Piccini den yngre.

OTRYCKTE PIECER.

Trollstafoen. Lustspel i 1 Akt.

Menechmerne, eller Tvillingbröderne. Lustspel
i 5 Akter, på vers.

— *Sömmångaren.* Lustspel i 1 Akt.

Turcaret. Lustspel i 5 Akter.

— *Den Välborne Borgaren.* Lustspel i 3 Akter.

— *Metamorphoserna, eller Nu är hin lös.* Lust-
spel i 3 Akter.

— *Den spökande Soldaten.* Lustspel i 2 Akter.

— *Hans Nåd och Sotaren.* Lustspel i 1 Akt.

— *Den döfve Älskaren.* Lustspel i 3 Akter.

Den lycklige Fadren. Skådespel i 1 Akt.

— *Svart på Hvitt, eller Fruntimmerna på Öfver-
blefna Chartan.* Lustspel i 2 Akter, på vers.

— *Cousinerna, eller Familie-svallret.* Lustspel i
3 Akter.

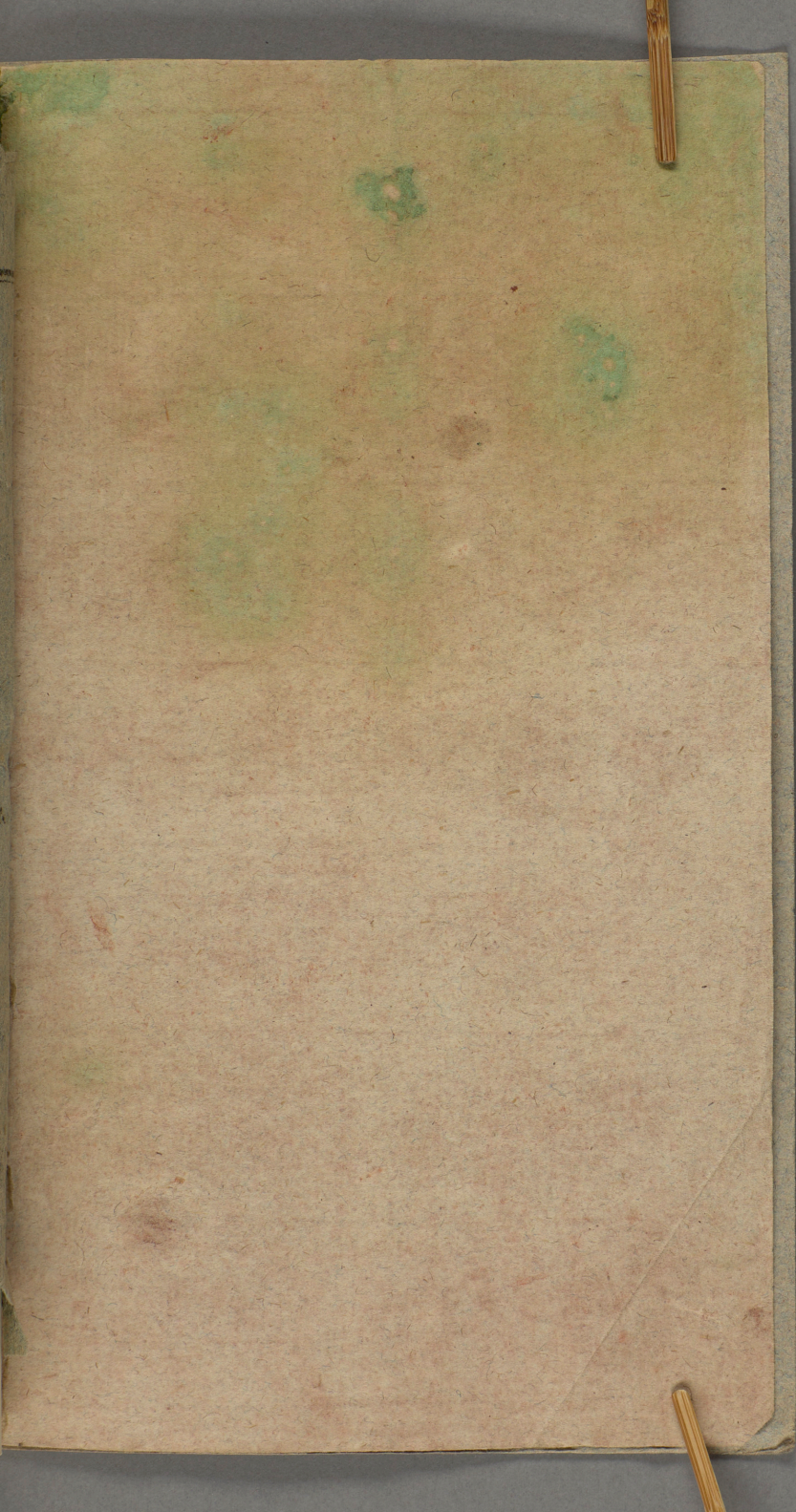
— *Den Löjlige Släkten.* Lustspel i 2 Akter.

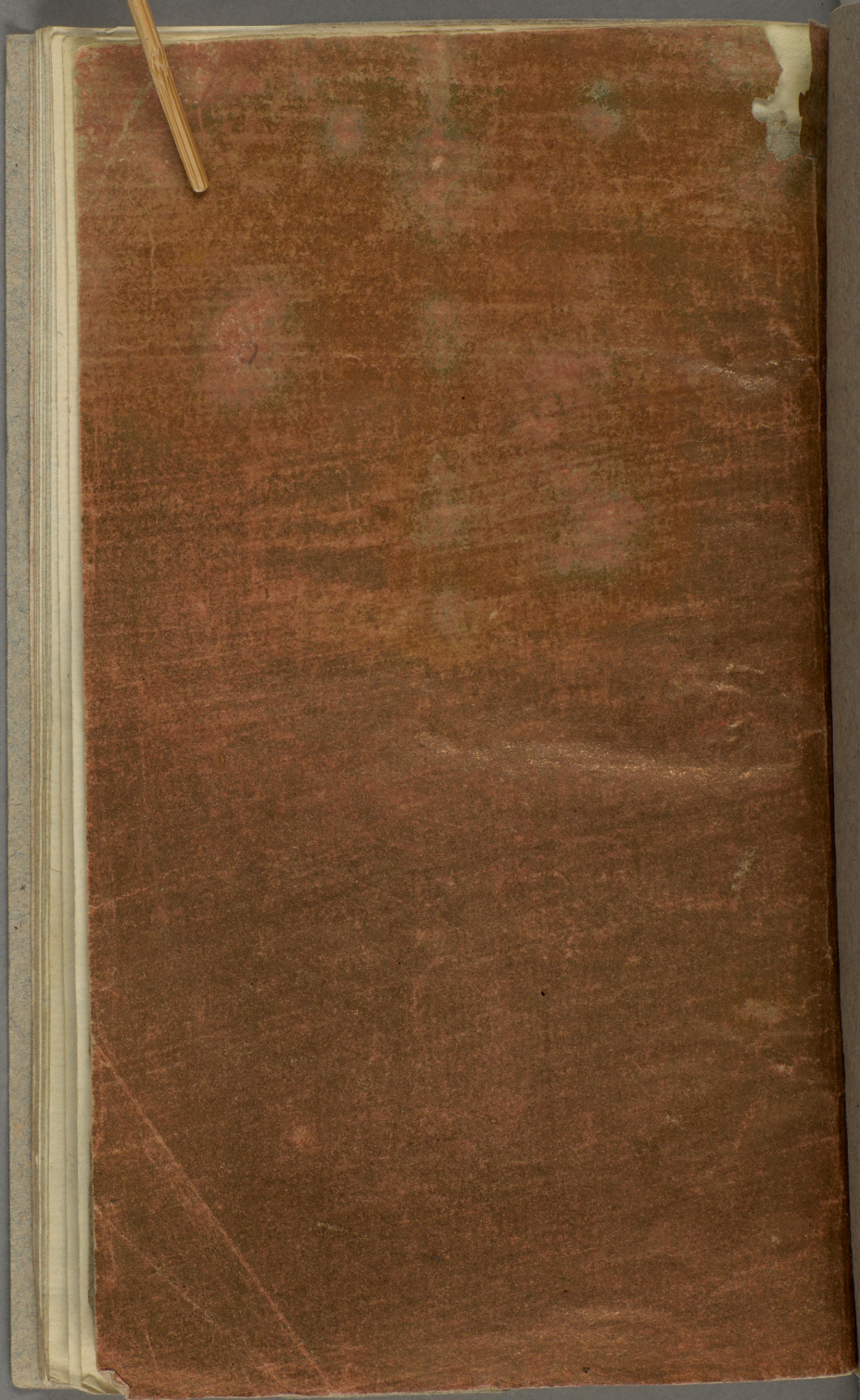
Italienskan i London. Skådespel med Sång i 3
Akter. Musiken af Hr Cimarosa.

Den Lyckliga Uptakten. Skådespel i 5 Akter.

De, som ännu blott äro i Manuscripter och
icke på Theatern upförde, äro här förbigångne.

Exemplaret kostar Tolf Skillingar.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

